YÂ DUA VE İDDİALARI!

Tasavvufçular, platonik aşk ve romantizm inden sembolizm ine kadar hemen her türde şiir ve gazelleri yle hayranlarının gözünü boyamış, bunlara bakarak birçokları tasavvuf ve tasavvufçular hakkında muarızlarla bu yüzden tartışmaya girmiş, şiir büyüsü ve fitnesi taşıyan tasavvufçuların birtakım dua ve yalvarmal arını, hakkın parlaklık ve güzellik boyasını taşıyan yakarmala rını göstererek "Bunları söyliyen kişilere iftira ederek İslâm'dan uzak olduklarını nasıl söylersiniz?" diye itiraz etmiştir.
Tasavvufçuların aşkıyla büyülenmiş olan bu kişilere şunu belirtmek isteriz: Sapık hiçbir inanç mensubu veya çarpık bir din bağlısı yoktur ki mabudlarına yalvarmış ve kendisine vahiy atmosferi nde peygamber lerin duaları gibi gelen dualarla tanrılarına dua etmiş olmasın! Acaba bu dualar ve yakarmala rdan dolayı onları müslüman mı sayacağız?
Tasavvufçuların batıllarını savunma hamiyeti taşıyan müslümanlara şunu söylemek istiyoruz: Onların avukatlığını yapmadan önce kendileri ne sorunuz, acaba bu duaları kime yapıyorlar? Kime yalvarıp yakarıyorlar? Mabudlarının sıfatlarını ve esma-i hüsnasını sorunuz? Onları mükellef tuttuğu şeriatını sorunuz? Bu soruların cevaplarını ağızlarından veya kitaplarından aldığınız zaman bu insanların Allah'a dua etmedikle rini ve O'na yalvarmadıklarını kesin olarak görecek ve inancaksınız. Bütün bunları Allah'tan başka tapılması için uydurdukl arı tanrılar için yaptıklarına kanaat getirecek siniz. En azından dua ve yakarmala rında tanrılarını Allah'a ortak koştuklarını göreceksiniz.
Tasavvufçuların sözleriyle büyülenmiş veya onların fitnesine kapılmış olan insanlar onların "Bu sözlerimiz Kur'ân ve Sünnet'le kayıtlıdır" türünden sözlerini bize hatırlatıyorlar. Kitaplarının başında yazdıkları "Şeriata bağlı olmıyan kişilerin havada uçtuğunu veya su üzerinde yürüdüğünü görseniz bile o veli olamaz" gibi sözlerini delil olarak gösteriyorlar. (1)
Gerçek şu ki acıklı pratiği kamufle eden tatlı sözlere aldanan bilgisiz ve gerçeklerden habersiz yığınlardan kendisine taraftar bulmak için islâm toplumund a ortaya çıkan her fırka ve hizip bu gibi iddialard a bulunmuş, şeriatın ölçülerine sıkı bir şekilde bağlı olduğunu etrafına propagand a etmiştir. İmamlarını tanrılaştıran Şia bunu söylemiş, Allah'ın sıfatlarını işlevsiz kılan Muattıla söylemiş, Allah'ı insan gibi cisim yapan Mücessime bunu söylemiş, sapıklıkları gün gibi âşikâr olan Kadiyanil ik ve Bahailik bunu iddia etmiştir. Bütün bu sapık fırkalar aynı şeyi iddia ettikleri gibi tasavvufçular da iddia etmişlerdir. Tasavvufu n kahinleri nden en-Nablusi'nin vahdeti vücudun Kur'ân ve Sünnet'ten alındığını söylediği sözlerini daha önce nakletmiştik. Yer yüzünde ve alemdeki bütün varlıkların Allah'ın kendisi veya görünen şekli olduğunu söliyen putperest bir anlayışın bile Kur'ân ve Sünnet'ten alındığını iddia edecek kadar yüzsüzlük yapan bir topluluk, sözlerinin Kur'ân ve Sünnet'e bağlı olduğunu nasıl iddia etmesin?!

Hiçbir insanı dilediğini iddia etmekten alıkoyamazsınız. Ancak yapılabilecek bir şey varsa, o da söylediği veya iddia ettiği şeyin doğru olup olmadığını denemek, Kur'ân-ı Kerîm'in ve Hz. Peygamber in hak terazisiy le ölçmektir. O zaman iddia ettiği şeyin doğru olup olmadığına delil ve hüccet ile hükmetmek mümkündür. Şu ana kadar tasavvufçuların gerek nazari inançlarını ve gerekse ameli yanlarını sergileme ye çalıştık. Acaba bunların şeriata veya salim bir akla bağlı olduklarını söyliyebilir misiniz? Tasavvufçuların tanrıları ve liderleri hakkındaki inançlarının şeriat veya akılla bağdaşan bir yanını gördünüz mü?
Tasavvufçular daha ilk gerçeğidir. Bu yüce gerçeğe ve ona terettüp eden kutsal hakikatla ra inandığına nasıl hükmedebiliriz?
Tasavvufçuların söylediği önemli değil, önemli olan yaptığıdır. Bazı meşhurlarının münafıklık yaparak iddia ettiği gibi, tasavvufçular acaba Kur'ân ve Sünnet'le amel ediyor mu? Söylediklerivle yaptıkları birbirini tutuyor mu? Tasavvuf büyüsü aşıklarının bize karşı güya delil getirdikl eri sözlerden biri İbn el-Farid'in şu ifadeleri dir:
"Senden ayrı birgün aklıma bir irade gelecek olsa, mürted olduğuma hükmederim."
İbn el-Farid'in zatından tecerrüd (1) ettiği, kendini bir tarafa bıraktığı yalanına rağmen, beyitte zatının Allah'ın zatından ayrı bir varlık olmadığını iddia ettiği görülmüyor mu? Burada zatından tamamen tecerrüd ettiği ve Allah'ın iradesiyl e oturup kalktığını söylediğini farzetsek bile, şu sözlerini hangi çuvala koyacaksınız?
"Hayatını hayatımdan almıyan hiçbir canlı yoktur, her nefis ancak benim murad ettiğimi istiyebil ir."
Yukarıdaki beytini bize delil getirenle r, İbn el-Farid Taiyye'sinin dolup taştığı şirk ve zındıklığı hiç görmüyorlar mı? Baştan başa Taiyye'sinin rabba yalvardığı zaman ancak iffeti ayaklar altına alınan dişiye yahut kemikleri çürümüş bir ölüye veya ayniyyet mertebesi nde sözünü ettiği rabbın varlığının tahakkuk ettiği zatının kendisine yalvardığını anlatmıyor mu?
Tasavvufçular iin timsah gözyaşlarını dökenler Rabia'nın şu sözünü delil getiriyor lar: "Ateşinden korktuğum yahut cennetini umduğum için sana ibadet etmedim. Sadec sana zatın için ibadet ettim." (1)
Bunu getirir ve ilahi aşkın şehidi Rabia için dil dökerler. Hertürlü arzudan, sevgi ve rağbetten, korku ve istekten tecerrüd ettiğini iddia eden Rabia için esas duruşta dururlar! Ama diğer tarafta hiçbir peygamber in böyle bir sözü söylemediğini veya böyle bir yolu izlemediğini akıllarına bile getirmezl er.
Sonra Rabia'nın bu fettan tasavvuf büyüsüyle yüce Allah'ın zatını gözünün önüne diktiğini ve zatına âşık olduğunu unutuyorl ar. Bu tutumuyla Allah'a korkarak ve severek, ümit ederek ve endişe içinde bulunarak dua eden peygamber lerin makamından daha üstün bir makama yükselmiş olduğu iddiasını da anlamıyorlar. Yüce Allah Hz.

Zekeriyya ve beraberin dekiler için şöyle buyurmakt adır: "Onlar hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı. Onlar bize derin saygı duyarlardı." (2)
Rabia'nın büyüsünden sizi kurtaraca k şu âyetleri düşununüz: "Korkarak ve umarak Allah'a dua edin. Muhakkak ki iyilik edenlere O'nun rahmeti çok yakındır." (3) Yüce Allah korku ve ümit içinde kendisine dua edenlerin muhsinler (iyi iş yapanlar) olduğunu bildirmiştir. İhsan da ibadet dereceler inin en üstünü ve ubudiyet makamlarının en yücesidir. Ubudiyet de sevgi ve tezellülün son derecesid ir. Acaba bunun dışında Rabia'nın iddia ettiği sevgi nedir? "Bizim âyetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki bu âyetlerle kendileri ne öğüt verildiğinde, büyüklük taslamada n secdeye kapanırlar ve rablerini hamd ile tesbih ederler. Onların, yanları yataklarından kalkarak korkuyla, umutla rablerine yalvarırlar ve kendileri ne verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar ." (1) Allah'ı zikretmek ve anmak için gece karanlıklarında yataklarından kalkan, Allah'a korku ve umut içinde dua eden, vereceği nimetleri istiyerek ve azaptan kurtarmasını umarak yalvaranl ardan Allah'ı daha çok kim sevebilir! Durum böyle olunca acaba Rabia'nın iddiasını yaptığı sevgi de ne oluyor?
Birer insan olarak peygamber ler de dahil insanın en belirgin özelliklerinden biri korkması ve umut beslemesi dir. Allah'tan korkması insanlığın en yüce makamıdır. Egemen olan ve bütün varlığı kaplıyan sevginin en açık delili, sevilen hakkında kalbin korku ve umutla dolmasıdır. Hoşnutluğunu kazanma arzusu ve cezasından kurtulma umudu ile kalbin dolup taşmasıdır. (2) Ortada elde edilecek birşey yoksa, o zaman onun sevgisind en ümitsizliğe düşülmüş ve sevgi zayıflamış demektir. Vereceği ceza korkusu da kalmamışsa, o zaman sevilen kişi horlanmış ve küçümsenmiş demektir. Sevgi arttıkça sevgiliye kavuşma arzusu artar ve ondan ayrı kalmanın yahut mahrum olmanın korkusu şiddetlenir. Korku ve umut sevginin yer yüzünde kanatlandığı iki kanadıdır. Bu iki kanattan yoksun olan bir insan sevgiden yoksun ve sevgi iddiasında yalancıdır. Çünkü böyle bir iddia ne şuuru kaplar, ne de iradeyi yönlendirir.
Ama gelin görün ki Rabia ve onun eğri çizgisinde gidenler o tertemiz beşeriyetten, korku ve ümit içinde Allah'a dua etmek için geceleri yataklarını terkeden azim sahibi peygamber lerin insanlığından sıyrılmış olduğunu iddia ediyor. Acaba böyle bir iddianın ardında ne var? Böyle bir iddianın ardında yatan şudur: Allah'ın seçkin peygamber leri bile bu zirveye ulaşamaz. İddia sahibi bir beşer değil, bir ilahtır. Çünkü melekleri n kendileri bile korkar ve umarlar. Böyle bir iddianın ardında yatan şudur: Rabia, Kur'ân-ı Kerîm'i indirirke n kendisine korkarak ve umarak dua etmemizi emrettiği için yüce Allah'ın yanlışlık ettiği cennete bizi teşvik etmek ve cehennemd en sakındırmakla haksızlık ettiği iftirasıdır. Bunları bizden istiyen Allah'ın bizi yanlış yollara sevkedere k bizi aldattığı iftirasıdır. Çünkü bütün

bunlar yerine sadece zatını istiyecek mişiz. Cennetini istemiyec ek ve cehennemi nden korkmıyacakmışız!
Rabia'nın her şeyden tecerrüd ettiğini iddia etmesi, sevdiği ile müsavi (eşit) olduğunu hissetmes idir. Ne kadar çirkin ve yalancı bir iddia! Belki de hayatta tadamadığı eş olma özlemini bu yolla tatmin etmekte ve yüce Allah'ın zatına (hâşâ) aşk ilan etmektedi r!
Sonra şu sözleri söyliyen Rabia'nın kendisi değil mi? Kabe hakkında şunları söylüyor: "Yer yüzünde ibadet edilen şu put!" (1)
Şu âyeti okuyunuz: "Allah inananlar a da Firavn'ın karısını misal gösterdi. O, "Rabbim, bana katında, cennette bir ev yap, beni Firavn'dan ve onun yaptıklarından koru, beni zalimler topluluğundan kurtar" demişti." (2)
Yüce Allah'ın takdirle andığı ve Kur'ân'ında zikrettiği, sonra müminlere bir örnek olarak verdiği şu tertemiz yüce saliha kadın cennette kendisine bir ev yapması için Allah'a yalvarıyor ve dua ediyor. Firavn'ın eşi yanında adı bile anılmaya değmiyecek olan Rabia ise cenneti red ediyor ve istiyecek kadar alçalmıyor (!)
Şu âyet-i kerîmeyi de okuyunuz: "Allah müminlerden mallarını ve canlarını onlara verilecek cennet karşılığında satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürür ve öldürülürler. Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'ân'da Allah üzerine hak bir vaaddir bu." (1)
Kerim ve herşeye kadir olan yüce Allah'tan yüce bir vaad! Bu vaadin karşılığında müminin canını ve malını satın alıyor. Bu vaad ne ola ki? Bu vaad, mümine cennetin verilmesi dir. Âyetin sonunda bunu büyük kurtuluş olarak nitelemiştir. Ama gelin görün ki Rabia bütün bunları tepeliyer ek münkir yüksekliğinden bakıyor ve bunu kurtuluş olarak görmiyerek başkasını istiyor. Allah için söyleyiniz, bu kerim olan Allah'ı cimrilikl e suçlamak yahut uygun vaadde bulunmama k ve müminin malını ve canını cennet karşılığında satın alarak yanlışlık yapmakla suçlamaktan başka nedir? Bütün peygamber lerin duaları cehennem azabından kurtarması ve cennete koyması şeklinde iken Rabia ve benzerler inin bu sünnete muhalefet etmesi, cennet nimetini ve cehennem azabını tepmesi İslâm'la nasıl bağdaşır? İnsanlara böyle çirkin bir çığır açmak ve dinde bid'at çıkarmak Rabia ve benzerler ine Allah'ın nurundan mahrum kalmak için günah olarak yeterli değil mi?
Tasavvufçular için onlardan önce kendileri ni aslanın ağzına atanlar, Maruf el-Kerhi'nin (2) ancak delilerin yapabilec eği şu olayını delil getirerek onları savunurla r. Rivayete göre el-Kerhi bir nehrin kıyısında abdest bozmuş ve teyemmüm etmiştir. Ey Ebu Mahfuz, su yakınında, denilince, "Belki ona yetişemem" demiştir. (3)
Rasûlullah eşleriyle yatıyor ve onlarla yattıktan sonra birtek gusulle yıkanıyordu. Acaba her biriyle yattıktan sonra neden her bir yatıştan sonra yıkanmıyordu? Hatta bazı gecelerde abdest almakla yetinerek cünup gecelediği de rivayet edilmiştir. Acaba Maruf el-Kerhi Rasûlullah4tan daha mı çok Allah'tan korkuyord u? Yahut Rasûlullah gibi üzerine vahiy mi iniyordu? Şühe yokki Allah, yanıbaşındaki suya

varmadan önce kulunun ruhunu alacak olursa, ona Maruf el-Kerhi'nin sandığından çok daha merhamet edecek kadar merhametl idir. Elbetteki bütün bunlar korku ve umuttan soyutlanıp bir karış kadar yakınında bulunan suya varmadan teyemmüm edecek kadar aşırı korkuya boğulan veya Allah'ı despot bir gardiyan sanan tasavvufi bir aşırılıktır. Nereden bileceğiz, korkmamak için mi seveceğiz yahut sevilmeme k için mi korkacağı?
Bu gibiler Bişr el-Hâfî'den zekatı soran imam Ahmed İbn Hanbel'e diş biliyorla r. Çünkü zekatın mikdarını soran İmam Ahmed'e Bişr şu mugalata ile cevap vererek guya fena fillahını göstermiş oluyor: "Size göre onda bir, bize göre kölenin kendisi. Kölenin elinde ne varsa efendisin indir!" Bu muğalatayı okuyan veya duyan tasavvufçuların gözleri belki de tasavvuf şarabı sarhoşluğundan fal taşı gibi parlıyor! Bunlar tasavvufçu Bişr'in "Bize göre, size göre" sözlerindeki büyük günahı unutuyorl ar. Çünkü bu anlayış dinin şeriat ve hakikat olduğunu (1), şeriatın zahir ehli, hakikatin de batın ehlinin dini olduğunu iddia eden tasavvuf hurafesin in ifadesind en başka bir şey değildir. Bu mesele üzerinde daha önce durmuştuk. Bişr'in "Bize göre kölenin kendisi. Kölenin elinde ne varsa efendisin indir" sözünün tasavvuf dini veya batın dininden olduğunu da akıllarına getirmiyo rlar.
Bişr el-Hafi'nin kim olduğunu görüyorsunuz. (1) Tasavvufçuların taptığı efendiler ini öğrendiniz. Şimdi de Seyyid Bişr'i öğrenin bari! Tasavvufçuları savunanla r kelimeler inde fettan dişiliğin bütün çıplaklığıyla sergilend iği, aşk gözyaşlarının döküldüğü ve yaraların inlediği tasavvufi duaları da bize delil olarak gösteriyorlar. Onlar bunları göstere dursunlar . Kendileri ne bırahmanların (2) ve budistler in (3) ruhları esir eden, aşkın cilvelend irdiği bir gönül ve sırıl sıklam ettiği bir nefisten yankılanan şeffaf terennümlerle yaptıkları dua ve getirdikl eri salavaları hatırlatmak istiyorum . Zerdüştiler (4), Manihaist ler, Firavncılar, yahudiler, hıristiyanlar, bahailer (5), kadiyanil er (6) de aynı şeyleri yapmışlardır. Onların duaları olduğunu bilmeden yaptıkları yalvarma ve yakarmala rı okuduğunuz zaman göğün kendileri nden hoşnut olduğunu müjdelediği kıddislerin duaları olduğundan şüphe bile etmezsini z. Acaba bu dualarından dolayı onları hakkın erleri ve İslâm'ın askerleri mi sayacağız? Dua eden kişiye rabbine ne ile ve nasıl dua ettiğini değil, dua ettiği rabbinin kim olduğunu ve sıfatlarını sorunuz önce! Onun için tasavvufçuların aşk ve gözyaşları içinde yaptıkları dualarından önce, nasıl bir Allah'a inandıklarına ve hangi ilaha taptıklarına bakınız.
Daha ne dualar var! Okuyup düşündüğünüz zaman, seher vakti mihraplar da gözyaşları içinde yapılan ve halis bir ubudiyeti n ifadesi olan dualar olduğuna kanaat getirirsi niz. Ama o dualarda aşk gözyaşlarını kimlerin döktüğünü anladığınız ve sahipleri nin hangi dine mensup olduklarını öğrendiğiniz zaman, hepsinin boşa giden yakarmala r olduğuna hükmedecek ve az önce haklarında beslediğiniz

bütün iyi niyetler hava olup kaybolaca ktır. Bütün o güzel zanlarınız buhar olup gidecek ve sanki gökten dipsiz bir kuyuya düşmüş gibi elleriniz bomboş kalacaksınız. Ne varki bu durum sizi tasavvufçuların haktan uzaklaştıran büyülü etkisinde n ve onların duaları hakkında beslediğiniz hüsnüzandan kurtaraca ktır. Bu durum sayesinde onların ikiyüzlülüklerine bakarak geldiğiniz oyundan kurtulaca k, müslümanlarla aynı mihrabı ve aynı sebebi paylaşan kişiler olmadığını göreceksiniz. Kısaca onlar hakkında daha önce beslediğiniz iyi niyetlerd en vazgeçecek ve gerçekleri göreceksiniz.
İsterseniz şu dualara bakalım. "Allah'ım, şeriatının yolunda yürümemi ve tavsiyele rine sıkı sıkıya bağlı kalmamı murad et. Allah'ım beni günah ve isyanlard an ve şeytanın aldatmasından koru. Beni şehvetlerin etkisinde bırakma. İradem sana boyun eğsin. Hayra sarılmama yardım et. Himayen içine al beni. Amin." (1)
Bu duada batıl adına bir şey görüyor musunuz? Yoksa Kâbe'nin duvarında Allah'a kendisiyl e dua edilecek salih bir dua mıdır? Sık sık "Allah'ım, Allah'ım" deyişlerini ve "İradem sana boyun eğsin" sözlerini görüyorsunuz değil mi? (2)
fakat bu duanın kime ait olduğunu biliyor musunuz? Bu bir yahudinin duasıdır. Yahudiler hakkında ise yüce Allah şöyle buyuruyor: "Üzerlerine zillet ve meskenet damgası vuruldu. Allah'ın gazabına uğradılar. Bu musibetle r, Allah'ın âyetlerini inkara devam etmeleri, haksız yere peygamber leri öldürmeleri sebebiyle geldi..." (3)
Acaba bu ve benzeri başka dualar Allah yanında yahudiler e şefaat etti mi? Hayır. Bütün varlıkların kulaklarını bu dualarla doldursal ar bile yaramaz. Çünkü bu dualarla Allah'a değil, başka bir tanrıya yalvarıyorlar. Sağır materyali st kuruntula rının uydurduğu başka bir ilaha dua ediyorlar . Ellerini göğe kaldırmışlar ama o eller haksız yere öldürülen peygamber lerin kanlarıyla bulaşmıştır. Ellerini göğe kaldırırken kalblerin de Allah değil, değişik tanrılar olmuştur. Tasavvufçular işte bu gördüğünüz kötülükten daha büyük kötülük işlemişlerdir. Yahudiler Allah'tan başka kendileri nin uydurduğu birtakım tanrılara yalvarmışlarsa, tasavvufçular alemdeki her şeyin Allah olduğunu ilan etmiş veya kendileri ni tanrı yerine koymuşlardır.
Şu duaya da bakalım: "Allah'ım, sana tevekkül ettim. Onun için sonsuza kadar mahçup olmam. Allah'ım, bana yollarını göster ve öğret. Hakkına beni ilet ve öğret. Çünkü ilahım ve kurtarıcım sensin. Bütün gün sana yalvardım. Çirkin işlerimin çokluğunu düşünce, bedbaht olduğumu görüyorum. O korkunç kıyamet gününden ürperiyorum. (1) Ama şefkatinin büyüklüğüne güveniyorum. Davud gibi sana sesleniyo rum: Allah'ım, büyük rahmetinl e bana merhamet et." (2)
Kalbin derinlikl erinden kopup gelen ve gönlü dolduran sevginin şeffaf ifadeleri olan bu dua için aklınıza hiçbir kötü düşünce gelebilir mi? Allah'ın rahmetine sahibinin sonsuz umutlarla bağlandığını ve her şeyini ona havale ettiğini görmüyor musunuz? "Allah'ım, Allah'ım"

diyerek yakarışlarını müşahade etmiyor musunuz?
Fakat bu duanın kime ait olduğunu biliyor musunuz? Ortodoks rum bir kadının duasıdır. Yüce Allah onlar ve onlar gibi insanlar hakkında şöyle buyuruyor: "Andolsun, Allah üçün üçüncüsüdür, diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki birtek tanrıdan başka hiçbir tanrı yoktur." (3)
Acaba bu ve benzeri dualar onlara Allah nezdinde şefaat etmiş ve kafir olmaktan kurtarmış mıdır? Kafir olduklarını belirten Allah'ın hükmünü onlardan kaldırmış mıdır? Hayır. Kainatın bütün zerreleri onunla yankılansa bile, hayır. Çünkü üçün üçüncüsü olan bir tanrıya inanmışlardır. Bu dualarla gerçek olan Allah'a gerçekten yalvarmamışlardır. Bu dualarla üç unsurdan oluştuklarına inandıkları bir tanrıya dua etmişlerdir. Bunlar tanrının üç unsurdan oluştuğuna inandıkları için kafir olmuş ve duaları onlara yaramamış ise, alemde her şeyin Allah olduğunu söyliyen yahut kendileri ni tanrı ilan eden tasavvufçulara duaları nasıl yarasın?
Tasavvufçuların kötülüğü bu kötülükten çok daha korkunçtur. Çünkü her şeyin aynısı olan bir tanrıya inanmışlardır. Yahut onların mukaddes tesbihler inde söyledikleri "Bütün görünenler onun aynısıdır" sözleriyle belirtile n bir tanrıya inanmışlardır. Yine "Gördüklerinin zatı görmediğinin aynısıdır" diyerek şu alemde görülen bütün varlıkların Allah'ın zatının aynısı olduğunu söylemiş ve böyle bir tanrıya inanmışlardır. Tasavvufçuların ilahı işte budur.
Bir de şu duaya bakalım: "Ey yüce ilah, sana selam olsun. Ey efendim,sana selametle geldim. Bana şefkat et. Sen şefkatin sahibisin . Sesimi işit, söylediklerimi kabul et. Ben senin kullarından biriyim." (1)
Bu duada bir şirk yahut bir putperest lik görüyor musunuz? Ama dua sahibinin inancını öğrenir öğrenmez içiniz ona nefretle dolacak ve diliniz lanetler yağdıracaktır. Çünkü bu dua bir buzağı veya bir yıldız suretinde inandığı rabbine ibadet eden Firavn dönemi putperest kadınlardan birine aittir. Tasavvufçular da aynen böyledir. Hatta Firavn putperest liğini allayıp boyamış ve her şeye tapan bir tasavvuf olarak insanlara sunmuştur.
Şimdi de şuna bakalım: "Rabbimiz, sana yöneliyor ve sana yalvarıyoruz. Tekbir ve tehlille seni anıyoruz. Tesbih ve takdisle seni övüyoruz. İlahi, sığınağım, şiddet ve bela anlarımda barınağım ve yardımcımsın. Sana dua ellerimi açıyorum, yalvarıyorum. Ey yüce Rab, ey celal ve cemal sahibi, bütün bağışlarını, rahmet ve bereketin i, rahmaniye t gözlerinin bakışlarıyla ihata ettiğin dostların üzerine geniş nimetleri ni indir." (1)
Ruhu okşıyan ve meltem rüzgârları gibi içi ferahlata n bu içli yakarışlarda acaba tevhide aykırı herhangi bir şey görüyor musunuz? Böyle bir şey olduğunu sanmıyorum. Fakat bu duaların kime ait olduğunu biliyor musunuz? Bu dua Abdulbaha lakabıyla bilinen alçak ve zındık Abbas İbn Mirza Hüseyin'e aittir. Bu dualarla rabbine yalvarmak tadır. Acaba bu dua onu seher vaktinde tek ve yüce Allah'a

yalvaran bir müslüman yapar mı? Hayır. Çünkü bu dualarla Allah'a yalvarmıyor, bilki Şia'dan Babai zındıkların Allah'ın en mükemmel tecessüd ettiği ve en mükemmel tezahürü olduğuna inandıkları babası Mirza Hüseyin Ali'ye yalvarmak tadır. "Rabbim, tanrım" derken Allah'a değil, babasına dua etmektedi r. Taraftarl arına ilahi zatın kendi vücudunda tecessüd ettiğini iddia etmiş, onlar da bu iddialarına iman etmişlerdir. Tasavvufçular da bu küfrü katmerleştirmiş ve zatı, sıfatları ve fiilleriy le bütün varlıklarda tecessüd eden bir tanrıya tapmışlardır. Bu dualarla Babailer müslüman olup kurtulmay acakları gibi tasavvufçuları da küfürlerinden bu dualar kurtaramıyacaktır. Zira İslâm'ın istediği nitelikte iman olmadan amel sahibini kurtarmam aktadır.